

Какво ти, синко, хареса?
— Майно ле, стара майчице!
Като ме питашъ, да кажиж,
Да кажя, да те не лъжиж:
Мене ми, мамо, хареса
Едно момиче прязморче;
Нийдѣ му нѣма хубостъта, —
Ни въ града, ни въ Цариграда;
Въ море биволи поеше
За златъ ги сииджиръ държеше,
На море заря даваше,
Слънцето наддѣляваше,
Мѣсеца прѣсполвяваше:
Ако не ми го земе
Азъ ще далеко да бѣгамъ.
Мама Иванчу думаше;
„Иванчо, синко Иванчо,
Майка ти ѣ жена вдовица:
Не може свадба да дигне.
Прязъ море за мома да ходи.

Петко Ради прѣстенъ даде,
Да го чака бѣла Рада
За година, за полвина.
Не го чака бѣла Рада
Ни година, ни полвина,
Не го чака день до пладня,
Най се Рада погодила.
Тамамъ Рада подъ вѣнчило,
Дели Петко на вратата,
На вратата съсъ кривака.